

over, at hvad der paa lovlig Maade her vedtages, skal lydes, det skal man bøje sig for. Med Hensyn til de Ulemper, det ærede Medlem antydede, vil jeg sige, at der er virkelig et svagt Punkt, saa længe vi ikke have faaet en Præstelønningslov, nemlig det angaaende Enkerne og Børnene. Men jeg vil dog dertil sige, at vi kende det jo her mange Gange, Aar for Aar, at naar der har været klaget over noget af den Art, har denne Forsamling aldrig været uvillig til at raade Bod derpaa. Og skulde der ske noget, der særlig ramte Enker efter Præster og deres Børn, vil der sikkert blive raadet Bod paa det gennem denne Forsamling her.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg, som nævnt, kan give det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) stillede Forslag min Tilslutning, og kunne vi komme videre, anbefaler jeg, som ogsaa nævnt, enkelte af de af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) stillede Forslag, men først og fremmest anbefaler jeg, at vi til det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds stillede Forslag vedtage det lille af mig stillede Ændringsforslag om, 'at Afgørelsen med Hensyn til, hvem der skal slettes af Valglisten eller ej, bliver truffen af Ministeren.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg skal først omtale det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) stillede Ændringsforslag med de to heri indbefattede Ændringer, der var Genstand for særlig Omtale ved første Behandling, nemlig Bestemmelsen om, at Præsten er Medlem af Menighedsraadet, men at dette selv vælger sin Formand, og Spørgsmaalet om, at den nugældende Bestemmelse om, at Menighedsraadets Betænkning *kan* indhentes ved Besættelse af Præsteembeder, ændres til: *skal* indhentes. Derom kan jeg henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling. Kun skal jeg henstille en Ændring i § 9, 3die Stykke, der vist bør følge af, at Menighedsraadet fremtidig selv vælger sin Formand. Det hedder nemlig der, at i det første Møde, der afholdes, afgive de valgte Medlemmer til Formanden skriftligt, højtideligt Løfte o. s. v. Dette Løfte maa afgives, inden Raadet konstitueres, og naar Formanden skal fremgaa af Valg, kan denne Bestemmelse neppe blive staaende uforandret. Denne Løfteafleggelse

vil ikke kunne foregaa bagefter, at Raadet er sat og Medlemmerne have udøvet Medlemsret ved at vælge Formand. Løftet maatte vel nærmest saa afgives til Aldersformanden eller maaske til Præsten. Samtidig vil jeg nævne en anden Redaktionsændring, som jeg vil henstille foretages ved samme Lejlighed. Naar den af mig foreslaaede Forlængelse af Lov om Menighedsraadene nu foreslaas ombyttet med en ny Lov om Menighedsraad, bør vistnok Parentesen i andet Stykke, der bestemmer, at Kapellan pro loco herefter benævnes Kaldskapellan, neppe blive staaende. Efter Loven af 1903 benævnes allerede Kapellan pro loco Kaldskapellan.

Jeg skal saa omtale de andre af det ærede Medlem foreslaaede Ændringer, saaledes som disse frembyde sig ved en Sammenligning mellem den nugældende Lov og det her foreliggende Forslag til Lov om en Afløsning af den gældende. Da Sagen behandles uden Udvalg, ville mine Bemærkninger væsentlig omhandle den Art Enkeltheder, der ellers fremkomme og drøftes i Udvalget. § 3 omhandler Menighedsraadens Sammensætning i København og Købstæderne, og det foreslaas her, at Kirkeinspektionens Medlemmer ikke fremtidig som nu skulle være fødte Medlemmer af Menighedsraadene, Dette er jo i øvrigt i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalgs Forslag om Menighedsraad. Men samtidig skulde jeg være tilbøjelig til at tro, at Paragraffens andet Stykke saa ogsaa burde udgaa. Dette Stykke indeholder en Bestemmelse, der tager Sigte paa Kirkefondens Kirker i København, hvis Bestyrelser man har villet ligestille med Kirkeinspektionerne for de selvejende Kirker. Men naar Medlemmerne af Kirkeinspektionen ikke længere skulle være fødte Medlemmer af Raadet — og det er der meget, der taler for —, saa ser jeg ingen Grund til at lade disse Bestyrelsesmedlemmer vedblive dermed.

I § 5 er indsat et Stykke angaaende de Vælgere, som i 1903 var opførte paa Valglisterne. Jeg omtalte ved første Behandling, at en saadan Ordning kunde være naturlig og ønskelig, men den forudsætter jo ganske vist, at man overalt har opbevaret Valglisterne, hvad vel kan være tvivlsomt, og hvad den ærede Forslagsstiller jo ogsaa forudsatte kunde vise sig et eller andet Sted ikke at være Tilfældet. I større Sogne vil Bestemmelsen ganske sikkert være vanskelig at praktisere, fordi Valgbestyrelserne her vanske-